

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Constantino tribuat initium legū, & non Pandectis & Iurisconsultis. Sed missa sunt hæc. Quid est, quod afferit Carolum fecisse constitutionem de eligendis Imperatoribus, quæ res pertinet ad Ottонem III. annis ducentis post Carolum? Quid, quod ait, per eundem Carolum sparsos &andalos per omne regnum, cum latissima natione Bohemiam, Polonię, Russiam, Dalmatiam, & littora Germanici maris impleuerint longè ante Carolū? Quid, quod Sueuos tradit expulsos per eos, qui de Anglia redierunt, cum reuerā de Italia redirent, qui hoc fecerē? quod suprà suo loco ostendimus. Infinita sunt eius generis, de quibus pauca attigi: eo consilio, non ut virum laude dignissimum reprehendam, sed ut ostendam lectori, iuribus ab eo introductis, non narrationibus, fidem adhibendam: quod idem accidit Accursio diligentissimo glossatori. Ad Saxones redeamus.

CAPVT XXII.

Qvia Caroli inuictissimi regis gesta sumus exequiti, ad &wedekindum ducem Saxonum, qui regit am durum creauit laborem, cōuertamur: Danis enim cōciliatus perpetuis hostibus, cum externus veniret, indè auxiliaria arma demorabatur: sed tamē Carolo aciem opponere non fidebat. Ferunt, ante regis aduentum, Saxoniae prouinciam administrari solitam per duodecim proceres alternis vicibus: quē verò grande bellum in administratione depræhenderat, eum regem habuere ad finem usque belli. Indè factum est, ut veniente Carolo in prouinciam, &wedekindus dux Angliae (Angariam vocant) in administratione erat: & ideò pro rege illis fuit durante bello: ac perinde in nonnullis codicibus rex Saxonum nominatur: finito autem bello, redibat in ius pristinum, redditæ administratione

H 5 com-

comparibus suis. Sed id & wedekindo non permittebatur
alternata, & in speciem aliam traducta totius prouinciae
gubernatione. Et quanuis pontificibus esset a Ca-
rolo permissa potestas gubernandi, non tamen amiserat
primores penitus suam administrationem. Vnde factum
est, ut secularis potestas ab omnibus, bello finito, citius
Visurgum illi deferretur. Igitur flagrante bello per-
transiens & westphaliam Carolus, inde obsides sumpsit,
principiè ab Anglarijs: ibi enim erat summa tum Sa-
xonum potestas. Sed & Ostphali Saxones, qui trans-
ito Visurgo considerant in solo & wandalico, cum re-
ad Visurgum castra teneret, missis obsidibus pacem a
rege impetrarunt. Erat annus tum LXXXII. post se-
ptinegentos Christianæ salutis, cum Carolus ad fontem
vt diximus, Lupiæ annis legationem audiuit Sigefridi
Danorum regis, & Cacanni Hunorum principis: illi in
pro tempore datis responsis, dispositisq; in Saxones pra-
sidijs, rediit in Franciam. Cum autem & wedekindus de
regis egressu certior factus, Saxones suos ad rebellium
concitaret, interim Sorabi (gens est & wandalorum
intra Salam & Albim fluvios) indignè ferentes, quod
Saxones Visurgum transgressi, congettiles suos solo ex-
cerint, habitata & occupata eorum regione, armati
exercitum in fines Saxonum & Turingorum duxerunt
vbique vastabundi ingredientes. Carolus duces suos
immisit, qui gentem illam repellerent: sumpto ex Sa-
xonibus, qui vastabantur, armorum auxilio. Francia
tem in Saxonum gentem iam fœderatam, quod eorum
defensioni bellum susciperetur, eò se contulerunt,
arma deuocantes, vt paribus animis cōmunes hostes in-
ficiarentur: non intelligentes, quam iniquo ferre
animō iugum Saxones Francorum: quodque denudi-

122

regem consenserunt. Igitur Saxones Francorum legem ad se missam, ad internacionem ceciderunt, & vandalis se satis occursuros suis viribus arbitrati. Rex ubi audiuit, iusta indignatione inflamatus, infesto agmine mouit in Saxoniam. Omnes vero & wedekindum coniurationis & rebellionis principem accusabant, nec immixtum: Tanta enim wedekindus in legem Christi, & Gallorū iugum indignationeflammatus erat, ut quicquid ubique per Saxoniam Christianum audierat, persequeretur: occisis sancti & villehadi Anglici discipulis aliquot, per Saxoniam Phrisiamque sparsis: ipse vero & villehadus, quod supradiximus, vix ex tanto profugit incendio. Veniente autem rege cum magno agmine in prouincia, wedekindus declinavit. Rex in omnes consilij & facinoris participes, severè animaduertit: casis gladio quatuor millibus quingentis, vt diximus. Insuper ex populo Transalbiano ad millia decem cum uxoribus & liberis, in Galliarum prouincias iussit deportari: quam esse stirpem Brabantinorum Flandrensiūmque, supradicauimus. Reposuit autem in prouinciam Gallici generis nobiles, ex quibus in nostram usque attaruit Comes de Pirimont, hoc est, Ignito monte. Cumque rex per superiores Saxoniae partes ducens, etiam ibi vindicaret in rebelles, Carolum filium cum expedito agmine reliquit ad praesidium prouinciae, & ut comprimeret rebellionem molientes. Huic acie iusta conflictare Saxones ausi, repelluntur: magnaq; cædere peracta, coguntur quiescere.

CAPUT XXIII.

Sed cum iam annus Christianæ salutis post septingentos octogesimus quintus ageretur, & iam tempus venisset ab alto miserendi, wedekindus visita-